

9de April 1851 og 20de November 1876 — kunne tilstaaes Personer, med Hensyn til hvilke Finanzministeren skønner, at man ikke kan benegte Muligheden for, at Indskrænkningen i deres Erhvervsevne kan hidrøre fra Saar eller Kvæstelser, paadragne i Anledning af Udførelsen af deres militære Tjenesteplichter eller af de øvrige i Lov af 20de November 1876 § 2 omhandlede militære Forretninger. Saadan Forsørgelse skal ogsaa kunne tilstaaes af Finanzministeren i Tilfælde, hvor Indskrænkningen i Erhvervsevnen skønnes muligvis at kunne hidrøre fra bevisligt i Anledning af Udførelsen af militære Tjenesteplichter eller af de øvrige i Lov af 20de November 1876 § 2 omhandlede militære Forretninger paadragen Sygdom.

Afgang til Invalideforsørgelse efter nærværende Paragraf kan ikke gøres til Gjenstand for Domstolens Afgjørelse. Til Forsørgelser efter denne Paragraf kan anvendes indtil 15,000 Kr. aarlig. Ingen saadan Forsørgelse maa overstige de to Trediedele af det i Lov af 20de November 1876 fastsatte højeste Beløb for den Invalideafdeling, hvormed den Paagældende skønnes at kunne sættes i Klasse".

Til § 4.

7) Paragrafen bliver § 6 og affattes saaledes:

"Nærværende Lov faar ikke Virkning med Hensyn til Processager, hvis Stevning er udfagen før dens Krafttræden."

Berntsen, Sekretær.	Boesen, Ordfører.	Bustf.	Bønlykke.	Hedemann.
Holstein-Ledeborg, Formand.	Højmark.	Hørup.	Sungeren.	Neergaard.

Nøhr.	E. Sørensen.	Lvermoes.	Thomsen.	Wagner.
-------	--------------	-----------	----------	---------